

جامعه ورزشی بوکان

غفور شیخی

دکتری جامعه شناسی. علوم و تحقیقات

در اهمیت و ضرورت ورزش به صورت میانه رو و حرفه ای و تاثیرات آن بر سلامت و روان و کاهش آسیب ها و کنترل انرژی و حتی حفظ خانواده و حرمت همسایگی و نان حلال و اشتغال زایی و ... شکی نیست. از این رو برای آن که تکرار مکررات نباشد این مطلب به وضعیت کنونی ورزش بوکان از نظر حمایت، امکانات موجود و نتایج به دست آمده می پردازد.

اول: منظور از جامعه ورزشی بوکان: هر شش نوع ورزش های قدرتی (مانند وزنه برداری، پرورش اندام، کونگ فو)، کششی (ووشو، ژیمناستیک)، هوازی (دو، دوچرخه سواری، اسکی، یوگا)، آبی (قایقرانی، شنا)، سنتی (باستانی کاری) و فکری (شطرنج) که دارای هیئت باشند یا نباشند مدنظر می باشد.

دوم: آمار و ارقام ورزشی پیرامون بوکان

الف- تیم های حاضر در لیگ کشوری: از تیم های حاضر در لیگ های کشوری از استان آذربایجان غربی، شهرستان بوکان در فاصله سال های 1389 تا 1393 می توان به دو مورد قایقرانی کاناپلو بزرگسالان و جوانان و تیم معلولین و جانبازان در سبک بسکتبال با ویلچر اشاره کرد.

ب- افراد دعوت شده به تیم های ملی

افراد زیر هم از بوکان به ترتیب سال و تفکیک رشته، به تیم های ملی دعوت شده اند:

نام	رشته ورزشی	رده سنی	تاریخ دعوت
امین نوری	ووشو	بزرگسالان	1385
مجتبی آهنگری	کوهنوردی	بزرگسالان	1386
مقبل هنریژوه	کوهنوردی	بزرگسالان	1386
رقیه سعدی	کوهنوردی	بزرگسالان	1387
کمال علیخواه آذر	رزمی سامبو	بزرگسالان	1389
شورش حسینی	کشتی	بزرگسالان	1389

اعضای دعوت شده به تیم های ملی از شهرستان بوکان

سال 85 از میاندوآب 3 نفر و ارومیه 12 نفر؛ **سال 86** از نقره 5 و ارومیه 12 نفر به تیم های ملی دعوت شده اند؛ **سال 87** از مهاباد 4 و نقره 6 و ارومیه 17 نفر و **سال 88** کسی از بوکان دعوت نشد ولی از ارومیه 27 نفر، مهاباد 13 نفر و نقره 8 نفر؛ **سال 89** از بوکان 1 نفر، مهاباد 10 نفر، ارومیه 56 نفر، میاندوآب 3 نفر؛ **سال 90** از بوکان کسی دعوت نشد ولی از مهاباد 7 نفر، میاندوآب 7 نفر، نقره 18 نفر؛ **سال 91** کسی از بوکان دعوت نشده ولی از

نقده 15 نفر، اشنویه 3 نفر، سردشت 3 نفر، شوط 6 نفر، ارومیه 35 نفر؛ **سال 92** باز از بوکان کسی به اردوی تیم ملی دعوت نشد و همچنان سیر نزولی بوکان و سیر صعودی سایر شهرستان ها را شاهد می باشیم.

پ- تعداد اماکن ورزشی بوکان 21 مکان (سال 73 دو مورد، 78 یک، 83 یک، 86 یک، بقیه اماکن مربوط به سالن های ادارات دیگر مثل آموزش و پرورش و... می باشد)؛ مهاباد 22 مکان، ارومیه 67 مکان، خوی 31 مکان، میاندوآب 15 مکان، نقده 20 مکان می باشد.

ت- تعداد باشگاه ها: همچنین بوکان دارای 18 باشگاه ورزشی (مانند آریا، اکسیژن، پیشرو، تکنیک، رها، شاهرخ، فولاد و...) خوی 26، مهاباد 18، نقده 19 می باشد.

ث- تعداد هیئت ها: بوکان دارای 39 هیئت ورزشی (مانند اتوموبیل رانی، تکواندو، بوکس، جودو، تیراندازی، شطرنج، نجات غریق، هندبال، ورزش های روستایی و عشایری)، ارومیه 39 هیئت، خوی 39، مهاباد 39 و اشنویه 18 هیئت دارند.

سوم: تجزیه و تحلیل

-با توجه به وضعیت کنونی و مشاهده مستقیم اوضاع، میزان بودجه و کم و کیف امکانات و نتایج آماری می توان به این چند نکته مهم رسید که ورزش بوکان، از سال 1355 که سالن سرپوشیده تمرینی والیبال-بسکتبال وحدت با 580 مترمربع مساحت تاسیس شده تا احداث استخر سرپوشیده مقبل در سال 1386 بمساحت 1500 مترمربع تاکنون (به مدت 31 سال) در مقایسه با میزان جمعیت جوان و ورزشکار آن و شرایط شهرهای دیگر، سیر نزولی و افت خفیفی داشته است و پیشرفت حاصل نیز، بیشتر، نتیجه تلاش خود ورزشکاران، صاحبان باشگاه های خصوصی، برخی پیشکسوت های دلسوز و حرکت های خودجوش و مردمی بوده است. به عبارت ساده تر، بود و نبود غالب مسئولین ورزشی، چندان تفاوت معنی داری بر کم و کیف ورزش بوکان نگذاشته است.

-نکته قابل توجه دیگر آن است که غالباً از جامعه ورزشی بوکان، بهره برداری تبلیغاتی شده است (مثلاً از جانب نامزدهای شورای شهر و نماینده مجلس و...) به این معنا که چون تعداد و جمعیت ورزشکاران در رشته ها و باشگاه ها و تیم های مختلف زیاد است و هر کدام دارای چندین دوست و فامیل و خانواده می باشند لذا در زمینه انتخابات و رأی گیری ها، وزنه سنگین و تاثیرگذاری هستند و برای جلب نظر جامعه ورزشکاران، وعده های رنگین و شعارهای حمایتی فراوانی داده شده است و چون هر بار این وعده ها و شعارها محقق نشده اند، از انگیزه و اعتماد ورزشکاران کاسته شده و با حداقل امکانات و مشکلات مالی خود ادامه داده اند و چشم امید از دیگران بسته اند.

-نبود حمایت و قدردانی نکردن از جامعه ورزش بوکان یکی دیگر از معضلات این شهرستان است. به این معنی که لازم است از مدال آوران و کسانی که در مسابقات و مناسبات مختلف، مقام و افتخار کسب کرده اند در همایش ها و مناسبت های مختلف تقدیر شود، پیشکسوت های ورزشی به عنوان الگو و صاحب نظرهای این شهر مورد مشورت و توجه باشند، برای ورزش های نوپا و تیم های شکل گرفته و باشگاه های تاسیس شده حمایت مالی و امکاناتی و

روانی صورت گیرد. تاجایی که نگارنده با ورزشکاران و پیش کسوت های این شهرستان مصاحبه کرده است تماماً از این نظر، گلایه و شکوه دارند که «حمایت نمی شویم و وعده های بدون عمل می دهند».

علاوه بر این، آمار و ارقام نشان می دهد که شهرستان های دیگر مانند نقره، ارومیه، مهاباد و حتی شوط و اشنویه به نسبت بوکان در حال پیشرفت سریع تر و همه جانبه تری هستند. روز به روز بر امکانات شهر و جامعه ورزشی شان افزوده شده و تعداد دعوت شده های تیم ملی افزایش یافته است.

-البته لازم به ذکر است که تیم های فوتبال شهرستان بوکان (نوروز و سردار) در این چند سال اخیر، گوی سبقت را از دیگران ربوده است و این حاصل زحمت همه دست اندرکاران این تیم ها، حامیان و به ویژه تماشاگران و طرفداران مردمی شان بوده است و این روند می تواند با دوری گزیدن از حاشیه سازی های اختلاف برانگیز، الگوی خوبی برای سایر هیئت ها و تیم های ورزشی دیگر باشد که می توان با دلسوزی، یکپارچگی و وحدت، جلب و جذب سرمایه و امکانات به موفقیت هایی در سطح کشوری و بین المللی رسید.

در کنار این انتقادات و نقاط ضعف سازمانی و ساختاری موجود ذکر چند نکته که حاوی نقاط قوت و خودساختگی جامعه ورزشی بوکان می باشد نیز لازم است:

- مرور زمان و کسب تجربه و ایجاد روابط اجتماعی و معاشرت ها، سبب شده که جامعه ورزشی بوکان آگاهی و اطلاعات بیشتر و بهتری کسب کند و از تنگناها و حاشیه پردازی ها دوری کند و به فکر پیشرفت خود باشد و از سیاست و جناح بازی بکاهد. روحیه نشاط و همبستگی و کسب افتخار در این جامعه ورزشی یتیم از جانب خود آنها و مردم دمیده می شود و این باعث افتخار و سربلندی است.

- از سال های 1390 تاکنون، به ویژه از بعد از مدیریت آقای ملارحیمی، تعامل قانونی، جدی و بدون تعارف با مسئولین و سرمایه گذارها سبب شده تا از بهره برداری های تبلیغاتی و محدودیت های موجود کاسته شود و مربی ها، ورزشکاران و اعضای غیربومی نیز جذب نمایند که این می تواند نشانگر رشد و نیل به سمت پیشرفت بیشتر باشد.

چهارم: در پایان

اهتمام به ورزش در تمام انواع آن به شیوه درست و متعادل می تواند مهم ترین عامل در پیشگیری از آسیب های اجتماعی، فردی و خانوادگی به ویژه اعتیاد باشد. بر صاحبان سبک، مسئولین باشگاه ها، مربی ها و دلسوزهای این جامعه ورزشی لازم است تا نقش پررنگ تری در پیشگیری و کاهش این آسیب های اجتماعی داشته باشند و زیرمجموعه و شاگردان خود و تیم خود را با جدیت تمام تر، به مروت و مردانگی، تلاش و اشتغال، تحصیل و درس خواندن، دوری از اغتشاش و اوباشگری فرا بخوانند. بر مسئولین شهر هم لازم است تا این پتانسیل غنی موجود در شهرستان، قدر دانسته شود و دور از هرگونه حاشیه و شبنامه نویسی و بهره برداری سیاسی، برای پیشرفت آن تلاش و برنامه ریزی و جذب سرمایه و امکانات نمایند چون تاکنون این جامعه ورزشی واقعا به مثابه یتیمی بوده که خود تلاش کرده و روی پای خود ایستاده و بزرگ شده است و پیش می رود.

- این مقاله در نشریه صدای آشنا، سال 9، شماره 98، صفحه 3 نیز شده است.